

KYSYMYS MAASTA JA TAISTELU VAPAUESTA

Duumassa pohditaan maakysymystä. Tulee esille tämän kysymyksen kaksi tärkeintä ratkaisua: kadettien esittämä ratkaisu ja „trudovikkien”, s.o. talonpoikaisedustajien, ratkaisu.

VSDTP:n Yhdistävä edustajakokous sanoi näistä ratkaisuista aivan oikein talonpoikaisliikkeeseen suhtautumista koskevassa päätöslauselmassaan: „porvarilliset puolueet pyrkivät käyttämään talonpoikaisliikettä ja alistamaan sen vaikutuksensa alaiseksi — toiset (eserrät) päämääränään poroporvarillinen utopistinen sosialismi, toiset (kadetit) tarkoituksenaan säilyttää vississä määrin yksityinen suurmaanomistus ja samaan aikaan heikentää vallankumousliikettä tyydyttämällä osittaismyönnytysten kautta talonpoikaiston omistajavaiston”.

Tarkastelkaamme tämän sosialidemokraattien edustajakokouksen päätöslauselman merkitystä. Kadettipuolue on puolittain tilanherrapuolue. Siinä on paljon liberaalisia tilanherroja. Se koettaa puoltaa tilanherrojen etuja ja suostuu vain niihin talonpojille tehtäviin *myönnytyksiin*, jotka ovat kiertämättömiä. Kadetit koettavat suojata, mikäli mahdollista, yksityistä suurmaanomistusta eivätkä suostu siihen, että kaikki tilanherramaat luovutetaan täydellisesti talonpoikaiston hyväksi. Ajaen läpi sitä, että talonpoikien on lunastettava maa, t.s. *ostettava* tilanherrojen maat valtion välityksellä, kadetit pyrkivät muodostamaan talonpoikaiston huippukerroksista „järjestyspuolueen”. Todellakin, järjestettäköön lunastus miten tahansa, määrättäköön

kuinka „kohtuulliset” hinnat hyvänsä, lunastus käy kuitenkin helpommin varakkaalta talonpoikaistolta, kun taas talonpoikaisköyhälistölle se tulee olemaan erittäin raskasta. Kirjoitettakoon paperille minkälaisia sääntöjä hyvänsä yhteisölunastuksesta j.n.e.,—käytännössä maa jää kiertämättä sen käsiin, joka pystyy sen lunastamaan. Juuri sen vuoksi maan lunastuksen tarkoituksena onkin voimistaa rikkaita talonpoikia köyhien kustannuksella, hajottaa talonpoikaisto, heikentää tällä talonpoikaiston hajottamisella sitä taistelua, jota talonpoikaisto käy täydellisen vapauden ja kaiken maan puolesta. Lunastuksen tarkoituksena on se, että vauraammat talonpojat *houkutellaan* siten pois vapausasian kannalta *vanhan vallan* puolelle. Maiden lunastaminen merkitsee itsensä ostamista irti vapaustaistelusta, lunastus merkitsee sitä, että rahan avulla vedetään osa vapaustaistelijoista vapauden vastustajain puolelle. Vauraasta talonpojasta, joka lunastaa maansa, tulee pieni tilanherra, ja hänen siirtymisensä vanhan tilanherra- ja virkamiesvallan puolelle tulee erittäin helpoksi ja kestäväksi.

Sen tähden aivan oikeutettuja ovat sosialidemokraattien edustajakokouksen sanat, että kadettipuolue (tuo puolittain tilanherrapuolue) puolustaa toimenpiteitä, *jotka heikentävät* vallankumousliikettä, t.s. taistelua vapaudesta.

Tarkastelkaamme nyt, kuinka Duuman „trudovikit” eli talonpoikaisedustajat ratkaisevat maakysymyksen. He eivät ole vielä tehneet katsantokantojaan täysin selviksi. He ovat puolitiessä: kadettien ja „harmaiden” (narodnikki-sosialistien puolue) välillä, maiden erään osan lunastuksen (kadetit) ja kaikkien maiden konfiskoinnin (eserrät) välillä, mutta he loittonevat yhä enemmän kadeteista ja tulevat yhä lähemmäksi „harmaita”.

Onko sosialidemokraattien edustajakokous oikeassa „harmaisiin” nähden, sanoessaan, että se on porvarillinen puolue, jonka päämäärät ovat poroporvarillisen utopistisen sosialismin päämääriä?

Ottakaamme viimeisin maareformiehdotus, jota „harmaat” esittävät ja joka julkaistiin eilen heidän sanomalehdessään: „Narodnyi Vestnik” (№ 9)¹²⁶. Se on laki maan kaikkinaisen yksityisomistuksen hävittämisestä ja „yleisestä tasasuhtaisesta maankäytöstä”. Minkä takia „harmaat” tahtovat saattaa voimaan tasasuhtaisen maankäytön?

Sen takia, että he tahtovat hävittää eron rikkaiden ja köyhien väliltä. Se on sosialistinen pyrkimys. Kaikki sosialistit tahtovat sitä. Mutta on olemassa monenlaista sosialismia, maailmassa on olemassa jopa pappissosialismiakin, on poroporvarillista sosialismia, on proletaarista sosialismia.

Poroporvarillinen sosialismi on pienisännän haaveilua siitä, miten saataisiin hävitetyksi ero rikkaiden ja köyhien väliltä. Poroporvarillinen sosialismi edellyttää, että kaikki ihmiset voidaan tehdä „tasavertaisiksi” pienisänniksi, jotka eivät ole köyhiä eivätkä rikkaita. Poroporvarillinen sosialismi kirjoittaa lakiehdotuksia yleisestä taseasuhteisesta maankäytöstä. Mutta todellisuudessa ei kurjuutta ja köyhyyttä voida hävittää sillä tavalla, niin kuin pienisäntä sen haluaisi tehdä. Niin kauan kuin maailmassa vallitsee rahan valta, pääoman valta, ei voi olla maan taseasuhteista *käyttöä*. Mitkään lait maailmassa eivät pysty hävittämään epätase-arvoisuutta ja riistoa niin kauan kuin taloutta harjoitetaan markkinoita varten, niin kauan kuin pysyy voimassa rahan valta ja pääoman mahti. Vain yhteiskunnallisen, suunnitelmallisen suurtalouden järjestäminen, samalla kun kaikkien maiden, tehtaiden, työvälineiden omistusoikeus annetaan työväenluokalle, voi tehdä lopun kaikkinaisesta riistosta. Proletaarinen sosialismi (marxilaisuus) paljastaa sen vuoksi kaikki poroporvarillisen sosialismin perusteettomat toiveet sen suhteen, että „taseasuhtainen” pientalous ja jopa pientalouden säilyminen yleensä ovat mahdollisia kapitalismin vallitessa.

Luokkatietoinen proletariaatti tukee kaikin voimin talonpoikain taistelua kaikesta maasta ja täydestä vapaudesta, mutta se varoittaa talonpoikia kaikista turhista toiveista. Talonpojat voivat proletariaatin avulla heittää hartioiltaan koko tilanherrojen vallan, voivat tehdä kokonaan lopun tilanherrain maanomistuksesta sekä tilanherrain ja virkamiesten valtiosta. Talonpojat voivat jopa hävittää yleensä maan yksityisomistuksen. Kaikki tällaiset toimenpiteet tuottavat tavattoman suurta hyötyä sekä talonpoikaistolle, työväenluokalle että koko kansalle. Työväenluokan edut vaativat tukemaan mitä yksimielisimmin talonpoikaiston taistelua. Mutta täydellisinkään tilanherrojen ja virkamiesten vallan kukistaminen ei vielä vähääkään horjuta pääoman valtaa. Ja vasta sellaisessa yhteiskunnassa, jossa ei

ole tilanherrain ja virkamiesten valtaa, tulee ratkaistuksi viimeinen suurtaistelu proletariaatin ja porvariston välillä, taistelu sosialistisen järjestelmän puolesta.

Juuri sen vuoksi sosialidemokraatit taistelevat päättäväisesti kadettien petturiohjelmaa vastaan ja varoittavat talonpoikia turhista „tasasuhtaisuuden” toiveista. Jotta talonpojat saavuttaisivat menestystä tässä taistelussa maasta ja vapaudesta, heidän pitää toimia aivan itsenäisesti ja kadeteista riippumatta. Talonpoikain ei pidä viehättyä kaikenlaisten maakysymyksen järjestelyä koskevien lakiehdotusten käsittelyyn. Niin kauan kuin valta pysyy vanhalla itsevaltiudellisella tilanherra- ja virkamieshallituksella, niin kauan kaikki nuo ehdotukset „työhön perustuvista normeista”, „tasasuhtaisuudesta” y.m. ovat tyhjää ja turhaa touhua. Nämä röykkiöt pykälä ja sääntöjä lakiehdotuksissa, mitkä vanha valta joko heittää kokonaan syrjään taikka tekee ne uudeksi talonpojan pettämissä keinoksi, vain heikentävät talonpoikaiston taistelua maasta. „Maakysymyksen järjestelyehdotukset” eivät auta talonpoikaa ymmärtämään sitä, miten maata on hankittava, vaan ne pikemminkin vaikeuttavat asian oikeaa ymmärtämistä. Nämä ehdotukset raskauttavat kysymystä vanhasta virkamieshallituksen vallasta pienillä ja mitättömillä kansliakeksinnöillä. Nämä ehdotukset sekottavat päitä haaveilla hyvästä esivallasta, silloin kun itse asiassa säilyy vanha villi esivalta kaikkine hillittömine väkivaltakeinoineen. Hyvät herrat, lakatkaa leikkimästä „maakysymyksen järjestelyehdotusten” paperillakirjoittamispeiliä, talonpojat järjestävät helposti maakysymyksen sitten, kun vanha valta ei enää ole haittana,— kiinnittäkää mieluummin kaikki huomio talonpoikain taisteluun kaikkien tällaisten haittojen poistamiseksi täydellisesti.

*Kirjoitettu toukokuun 19
(kesäkuun 1) pnä 1906*

*Julkaistu toukokuun 20 pnä 1906
„Volna” lehdessä № 22*

*Julkaistaan
sanomalehden tekstin mukaan*